

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3253/2023
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ и Града Крагујевца, које заступа Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5896/21 од 08.08.2022. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5896/21 од 08.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5896/21 од 08.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12267/20 од 02.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције за непокретност, износ од по 49,00 динара за сваки месец понаособ, за период почев од 01.10.2017. године закључно са 30.07.2020. године са законском затезном каматом појединачно за сваки месечни износ од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима исплати трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара. Трећим ставом изреке, констатовано је да је отказано рочиште за главну расправу у спору мале вредности заказана за 16.04.2021. године, у 8,30 часова.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 5896/21 од 08.08.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија. У конкретном случају тужилац је изјавио посебну ревизију против другостепеног решења о трошковима којим је потврђено решење о трошковима садржано у првостепеној пресуди којим је тужилца обавезана да туженима исплати трошкове парничног поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе, а оспорена одлука донета је у складу са правним схватањем утврђеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021.године.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилца није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како се се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић